

महाप्रजाः क्षीणपुरीवमूत्र-
धिस्तीर्षकर्णास्तुरीमगच्छाः ।
ते चार्धभीमाभिजनप्रसूता
विश्वसुताः प्रभवन्ति तेषु ॥ ७ ॥
ये दीर्घगच्छाः सुविभक्तदेहा
महाजवाः क्षीणपुरीतकाय ।
धिलब्धकर्णास्तुष्टदन्ताः
सदाशनस्यै वशाप्रियाय ॥
प्रह्वरगच्छास्तुक्षीमयुताः ।
ते सप्रतीकप्रवरप्रसूताः ।
महाप्रसाणामितमीतिकानि
भवन्ति चैतन्निजगद जायः ॥८॥०॥

एकजातिससुत्पन्नो गजः सुष्ठ इति स्मृतः ।
सक्षयश्च यथा प्रोक्तं सुष्ठैतन्न इत्यति ॥
सुष्ठविजातिसभूतस्रक्षयसमन्वितः ।
जारजी नाम विख्यातो यथासं बलवीर्यवान् ॥
विजातिसवजातो यः स गुर इति कथ्यते ।
विजातिवारजोत्पन्न सदाश्व इति कथ्यते ॥
एवं संयोगभेदेन गजजातिरनेकधा ।
तां यो जानाति तस्मै स राज्ञः पादसर्धति ॥
प्रह्लादिजातिभेदेन तेषां भेदस्तुर्धिधः ।
विशाखाङ्गाः पवित्राश्च ब्राह्मणाः क्षण्यभी-
जिनः ॥

गुरा विशाखा ब्रह्मणाः क्रुधाः सप्रिय-
जातयः ॥ १० ॥

सय गुणाः ।
"यथा रत्नं यथा खत्री यथा स्त्री सतयो यथा ।
परीक्षन्ते गुणैरेवं गजानामपि निर्णयः ॥
रस्यो भीमो ज्जोःधीरो वीरः गुरोःश-
मङ्गलः ।

सुमन्त्रः सर्वतोभद्रः शिरो गभीरवेद्यपि ।
वरादीह इति प्रोक्ता गजा द्वादशं सप्तमाः ॥"
तद्वयवाच भीजः ।
"विभक्तावयवः पुष्टः सुदन्तः सुमहानपि ।
तिजली रस्य इत्युक्तो गजः सम्पत्तिवर्धकः ॥ १ ॥
पशुवादिप्रचारेण यस्य भीतिर्न जायते ।
स भीमोऽयं गजः श्रेष्ठो राज्ञः सर्वायंसाधनः ॥२॥
सुष्टापात् पुच्छवर्धन्त रक्षा यथैव इत्यति ।
भ्रमः सुरो गभी नाम सान्नाय्यप्राणदा-
यकः ॥ ३ ॥

सभी कुभी खराकारो पावर्त्तौ तत्र चोच्छ्रयी ।
सभीरोऽयं गजे नाम्ना राज्ञा विप्र विना-
यनः ॥ ४ ॥

पावर्त्तः पृष्ठतो यस्य स्रनाभिभिर्विन्दति ।
पुष्टाङ्गो बलवान् पीरो राज्ञामभिसतप्रदः ॥५॥
महाप्रसाथः पुष्टाङ्गः सुदन्तबाधगच्छकः ।
भयभी भयभी शान्तः गुरो कञ्जीधिवर्जनः ॥६॥
विती इती धितः पुच्छः विता रक्षः चिता
नजाः ।

रत्नकुम्भाधिपेय्याधिर्विधेयः पीःशमङ्गलः ॥
सयं गजेन्दो धप्यास्ते तस्य ध्यात् सकजा मत्री ।
आरिहानीतपदाश्च यथास्तस्यं गजेन्द्रः ॥

धायोजनगतं धावदनयं कुर्वते जयम् ।
नास्यपुच्छैरयं प्राप्यो मनुजैर्देः काली युगे ॥८॥
इभी इन्ती सुभः सुष्ठः सुभी कुभी सुभक्षतुः ।
गच्छयोग्येष्वयोर्मध्ये पावर्त्तः सुभलक्षयः ॥
प्रसन्नदस्तुतिपरिप्लुतगच्छदेसा-
श्लोष्णाङ्गुलिम विनिवारयितुं न शक्याः ।
ज्ञातिद्विषो नयपयोदरवा गभीराः
पृष्ठीभुजां सकलसौख्यकारा भवन्ति ॥९॥
पद्य दीपाः ।

"दीनः क्षीणोऽय विषमो विरूपो विकृतः
खरः ।

विमदो भ्रापकः काको धूस्रो जटिल इत्यपि ॥
सजिनो मण्णको शिखी इताथर्त्ता महाभयः ।
राष्ट्रजा सुषलो भाक्षी निःसत्त्व इति श्रयतिः ।
महादीपाः सन्नाख्याता गजानां भीजभुजानां"
तद्वयवा,—

"सतिक्षीणतरः क्षीणतमुदन्तीऽतिनिवृधः ।
दीनास्यः कुर्वते दीनं भूभुजं नात्र संभयः ॥ १ ॥
खर्चगच्छो महापुच्छो निष्कासो विगर्भितः ।
क्षीणोऽयं कुर्वते क्षीयं क्षामिनं धनसम्पदा ॥ २ ॥
कुम्भे दन्तोऽसिकर्णं च वैषम्यं पार्श्वयोस्तथा ।
यस्यायं विषमो नागो नागवत् कुर्वते जयम् ॥३॥
सास्त्रान्तु गिरः क्षीयं पञ्चान्नागस्य पुष्टता ।
विरूप इति नागोऽयं कुर्वते भूधनक्षयम् ॥ ४ ॥
नानाभीनेरपि कर्त्तर्यस्य नो जायते मरुः ।
युद्धाय नोपक्रमते विकृतं तं विवर्जयेत् ॥ ५ ॥
खरता सज्जना यस्य शरीरेऽस्तीति लक्ष्यते ।
तस्तुदन्तकरो इक्षी खरः कुकविनाशनः ॥ ६ ॥
न जायते मरुो यस्य स्रकाक्षी जायतेऽयथा ।
विरूपो विषमो वापि विमदं दूरतस्थजेत् ॥७॥
सुष्ठुप्रसाथः क्षीणाङ्गस्तुगुच्छगिरोदरः ।
सजान्तं श्रविति व्यथः पतैर्नैवयोनीकम् ॥
त्रिके पुच्छापतो वापि पावर्त्तौ मण्णसोऽयथा ।
वचिः प्रकुर्वते सिद्धं सर्वथा गतपैक्षत् ॥
भूभुजा नधि चोच्छोऽयं भ्रापकाक्षी गजाधमः
पदीच्छेच्छाम्यतो भूतिं शरीरारोग्यमेव वा ॥८॥
मष्टदेसो यस्य भज्जो स्रम्भदेसोऽतिगुच्छकः ।
काकोऽयं कुर्वते कर्त्तुं क्षामिनो नात्र संभयः ॥९॥
विषमो मङ्गनी इन्ती यस्य सुच्छविरोधिनी ।
मिष्येति वा विदीर्घ्येतां सयं ग्न्यान्तरावुभी ।
कुर्वते व्याधितं नायं भूधननामा गजाधमः ॥१०॥
सूर्जनाः कर्त्तुं ना रक्षा जटाकपासुवन्निभः ।
यस्यायं जटिलो नागः कुर्वते धनसंक्षयम् ॥११॥
स्रम्भे वा गात्रदेसे वा लम्बं पश्मोऽयकल्पते ।
सजिनो नाम नागोऽयं कुर्वते भूधनक्षयम् ।
नेन सुदीनं वीक्षितं शरीरेच्छेदात्मनः प्रियम् ॥१२॥
मण्णकानि प्रह्वरन्ते एव हे वा श्रान्ति वा ।
विरुपाङ्ग इतानीव सपृष्ठी कुञ्जनाशनः ॥१३॥
तामि श्रैतानि वषयः शिखी च धननाशनः ॥१४॥
स्रव्ये स्रवे चैव त्रिके पुच्छस्य स्रवतः ।
गुदे मेदुं पदे चैव पावर्त्तं स्रभियम् ।
योगिनं कुर्वते भूयं प्रयाधिनपुपुष्टतम् ॥ १५ ॥

गच्छतो यस्य गुक्ताभ्यां भवेत् संघर्षणं
सुष्ठः ।

यपि सर्वगुणैर्वृत्तस्थान्यय स महाभयः ॥
राष्ट्रं धनं कुलं सैव सैवं दारान् तथा प्रजाः ॥
अपयत्यस्य भी नागो इष्टमातो न संग्रहः ॥
तथापस्त्रियते क्षोक्षस्थ वज्रभयं भवेत् ।
व्याधिवज्रिभयं वाच यथासौ स महाभयः ॥१६॥
भृशं सन्नायमानस्तु पादैर्कं यो न गच्छति ।
पृष्ठीदरं समाहृत्य रक्षा रत्नसमा यदि ॥
श्वस्तापिमपटस्थानं पञ्चात् पातः पदे यदि ।
यपि सर्वगुणैर्वृत्तो राष्ट्रहायं गजाधमः ॥
राष्ट्रादपाकियतेऽयं भूभुजा श्रियमिच्छता ।
राष्ट्रान्ते रक्षितो मोहात् कुर्वते राष्ट्रसंघ-
यम् ॥ १७ ॥

पादाबात्यन्तविषमा दन्तो चान्धोऽवेषमो ।
यक्षरो इत्येते भस्म पको वाष्टो ह्योऽयथा ॥
इन्ती वा चक्षती यस्य क्रिसु वा न प्ररोहतः ॥
कुभी वा विषदी यस्य सुषलीस गजाधमः ।
राष्ट्रदुर्गबनासात्यक्षयज्ञानं परित्यजेत् ॥ १८ ॥
पश्मोऽयं रक्षाभाति भासो यस्यातिकर्म्मयः ।
भाक्षी स कुर्वते नागो भर्तुः कुक्षधनक्षयम् ॥१९॥
पुष्टो विमलः सद्दन्तः सन्नारोऽपि सुभीऽपि
सन् ।

न रणे साक्षी यस्य स निःसत्त्वो गजाधमः ॥
सर्वेषां गजदोषापासुस्त एव सज्ञानयम् ।
शेनेकेन गुणाः सर्वं वषायन्ते सुनिश्चितम् ॥"२०॥
पातकाप्यस्तु ।

"क्षीणदन्ताङ्गगुच्छस्य विषमत्वं रदादिषु ।
गिरः क्षीयसथः पुष्टिरेते दीपा गजे मताः ॥"२१॥
गाभ्यस्तु ।

"ये कुञ्जरास्तुरदास्तुगुच्छगुच्छाः
क्षीणाः सुदीनयपुवो गुरुदीधपुच्छाः ।
वश्यादिभिः सगु गुणैरक्षिता हिताय
ते भूभुजामभिमता अत्रि वीक्षणीयाः ॥
यो न स्वभिक्षदजलं तसुसूर्जभागे
निर्वीक्षितासुपगतो बहुभीजनसिपि ।
निच्छत्यसासुपगतानपराश्रितन्तुं
भूमीभुजां न हि गजोऽयमविच्छरीयः ॥
दीर्घेदुःखान् गजान्नाजा न वीक्षितं कदाचन ।
श्वसिहा परराष्ट्रेषु अगस्तुं क्रियते वचिः ॥
दद्यात् दिनेभ्यः सुतेभ्यो गणकायायका रूपः ।
इहा यदि गजान् दुष्टान् दद्याच्छुक्रिमतं विजे ।
सुरं नीराजयेद्वापि आत्मानं वाधया सुतम् ।
देववृत्तेन सुष्टुवाद्युतं यातितस्परः ॥
तितान् वा सुष्टुवादनो तप्यतीकारुष्टिभे ।
ब्रह्मादिजातिभेदेन जातिहता चतुर्विधा ॥
चतुर्विधानां भूषानां वाचने ते सुभप्रदाः ।
ये दीवा दीधवपानां न एव सुः क्षजातितः ॥
ये व्याधयी नराणां सुखे गजानामपि स्मृताः ।
धिकिष्ठापि तरा तेषां क्षाया चैव शरीरयो ॥
इति गजपरीया ॥
इति भीमराजाततदुक्ताकथनः ॥